

Rapporten ”Tillgänglig TV” från MPRT (dnr: 20/03986)

TU – Medier i Sverige (Tidningsutgivarna) har getts tillfälle att yttra sig över rubricerad rapport och får anföra följande.

Inledande synpunkter

TU vill inledningsvis understryka medlemsföretagens engagemang i fråga om tillgänglighet. Medierna har en viktig del i demokratin, för information, nyhetsförmedling, debatt och samhälleligt deltagande - och detta måste därmed omfatta samtliga medborgare.

Med detta sagt, vill TU dock framhålla att det ekonomiskt och resursmässigt finns komplikationer.

Tidigare har detta beaktats från det allmänna, till exempel genom att staten kompenserat (och kompenserar) tidningsföretagen för utgivningen av taltidningar.

Enligt TU:s mening bör det synsättet prägla också det fortsatta arbetet med tillgänglighet av medier, snarare än att i form av ”krav” ålägga det ansvaret av medieföretagen.

MPRT-Rapporten

I MPRT-rapporten lämnas förslag till en ”beslutsmodell” rörande krav på tillgänglighet till tv-sändningar för personer med funktionshinder. Kraven avser leverantörer av medietjänster som är etablerade i Sverige och omfattar både linjära tjänster och beställ-tv.

TU noterar att TU:s medlemmar inte berörs av kraven på linjära TV-tjänster och begränsar därför sitt fortsatta yttrande till förslagen om beställ-tv-tjänster.

TU noterar vidare att i fråga om de beställ-tv-tjänster som föreslås omfattade av ”särskilda krav och krav på främjande”, så anges inte några

av TU:s medlemmar (de som anges är Viaplay.se, cmore.se, TV4 Play och HBO Nordic).

På dessa företag ställs omfattande krav, vilket det från rent principiella och ekonomiska utgångspunkter, finns skäl att ifrågasätta.

TU noterar vidare att för beställ-tv-företag med en tittartidsandel som är lägre än en (1) procent (vilket omfattar flera av TU:s medlemmar), så kommer ett generellt krav ändå att gälla om att främja tillgänglighet.

TU vill här först framhålla att begreppet ”tittartidsandel” är ett ganska otydligt instrument. Det definieras i utredningen som att det ska baseras på MMS-rapporter och där som ett genomsnitt av tittandet under ett år, vilket räknas fram genom att per dag dela antalet tittade minuter i en tjänst med antalet tittade minuter i all beställ-TV som mäts av MMS.

Från rättssäkerhets- och förutsebarhetssynpunkt – framstår detta som något trubbigt. Att det saknas andra, alternativa, mätinstrument, är i det sammanhanget ingen ursäkt.

TU utgår dock från att TU:s medlemmar, i linje med rapporten, kommer att anses ha en lägre ”tittartidsandel” än en (1) procent.

Krav vid ”tittartidsandel” under en (1) procent

Givet detta, och vid en ”tittartidsandel” som understiger en (1) procent finns, som TU förstår det, alltså ett generellt krav på att främja tillgänglighet till beställ-tv, vilket också innebär att ”några program ska göras tillgängliga under redovisningsperioden”.

Som TU uppfattar rapporten innebär det också att TU:s medlemsföretag (”Leverantörerna”) årligen ska redovisa hur de uppfyllt kraven på tillgänglighet. Och att detta ska ske i form av en ”handlingsplan”.

Handlingsplanen ska innefatta vad som gjorts och hur tillgängligheten ska öka över tid.

TU vill här, åter igen, understryka medlemsföretagens engagemang, men att detta också begränsas av tillgängliga medel. För tidningssajter med en ytterst begränsad del av beställ-tv torde alternativet, om allt för stora krav ställs, snarare bli att upphöra med beställ-tv.

I rapporten ställs, som ovan angetts, också krav på årliga – och detaljerade – redovisningar, vilket innebär en administrativ börda.

TU förordar här därför i stället att MPRT gör enskilda förfrågningar och – framför allt – bistår om vilka insatser som kan/ska göras, med beaktande av tidningarnas förutsättningar.

Staten har här sitt ansvar, liksom medieföretagen.

Tillgängliggörande för alla ska, så långt möjligt, vara en självklarhet och en möjlighet – men desto viktigare att inte göra det till en börda.

Stockholm 2021-06-04

TU – Medier i Sverige

Tf VD

Jurist